

Motion till riksdagen

1989/90:Bo63

av Agne Hansson m.fl. (c)

med anledning av prop. 1989/90:144 Räntebidrag
och bostadsbidrag för år 1991, m.m.

Allmänt

Centerpartiet har i partimotioner i anledning av propositionerna 1989/90:110 och 111 redovisat sin syn på skattereformen. I dessa motioner understryks att en skatteomläggning som medför stora inkomstsänkningar för höginkomsttagare inte får ske på ett sådant sätt att de indirekta skatterna höjs i en sådan omfattning att enskilda med normala inkomster inte förmår bära dessa kostnadshöjningar. Det konstaterades vidare i partimotionerna att en finansiering av marginalskattesänkningen genom en kraftigt ökad indirekt beskattning riskerar leda till ökad "rundgång" och ökat inflationstryck, vilket långsiktigt kommer att urholka skattereformen.

Centerns alternativ till skatteomläggning innebär framförallt att finansieringen får en mer fördelningspolitiskt acceptabel profil. Den indirekta beskattningen av nödvändig konsumtion som mat och boende sänks med ca 10 miljarder i förhållande till regeringens och folkpartiets förslag, varav ca 6 miljarder kan hänföras till minskad belastning på bostadssektorn.

I partimotionerna behandlas de förslag från regeringen och folkpartiet som berör bostadsbeskattningen. Vi redovisar nedan centerns syn på den kraftiga skatteskärpningen av bostadssektorn som propositionerna 1989/90:110 och 111 tillsammans med vissa särpropositioner, som även lagts i samband med skatteomläggningen, innebär.

De konkreta förslag som särskilt behandlas i föreliggande motion aktualiseras av de förslag som läggs i proposition 1989/90:144 om räntebidrag och bostadsbidrag m.m.

Inledning

Enligt centerns uppfattning är en skatteomläggning nödvändig. Den får emellertid inte ske till priset av att de med små inkomster får betala skattesänkningar för höginkomsttagare som grupp. Detta förutsätter att beskattningen av nödvändig konsumtion som mat och boende, som alla behöver för sin existens och grundtrygghet, måste vara återhållsam.

Centern anser att bostadssektorn i regeringens och folkpartiets förslag får bära en alltför stor del av skattereformens finansiering för att det skall bli möjligt att genomföra en skatteomläggning med rättvis fördelning som

grund. Den väg till skatteomläggning som anvisas i propositionerna är att fördelningsfrågorna nu skall lösas bidragsvägen i stället för som skett tidigare genom progressiviteten i skatteskalan.

Det leder till ökad rundgång i ekonomin och till att marginaleffekterna i skattesystemet finns kvar. Med hjälp av de ökade bostadsbidrag som måste till för att motverka alltför drastiska höjningar av boendekostnaderna flyttas marginaleffekterna över från rika till fattiga.

Bostadssektorn misshandlad

Under hela processen med framtagandet av skattereformen har bostadssektorn misshandlats. Under utredningsskedet var ansträngningarna från majoriteten hela tiden ensidigt inriktade på konstruktionen av skatteskalor och skattesänkningarnas storlek. Betydligt mindre intresse ägnades tanken att finna en rättvis finansiering.

Detta förhållande har för bostadssektorn inneburit att någon avvägning inte gjorts emellan hur stor andel av finansieringen som bostadssektorn kan tåla utan att de sociala målen går förlorade och grundtryggheten för de boende äventyras. Det var först när skatteutredningarna slutförts som boendekostnadsutredningens (BKU) arbete påbörjades. Den fick under några hektiska sommarmånader uppgiften att, utifrån skatteutredningarnas givna finansieringskrav, försöka redovisa förslag om hur denna finansieringsbörda skulle fördelas på de olika boendekategorierna och om möjligt mildra de mest flagranta orättvisorna. Detta visade sig inte möjligt.

Något samlat bostadspolitiskt reformförslag redovisas därför heller inte i förslagen till skatteomläggning. BKU:s förslag om räntelån har havererat genom det höga ränteläget som delvis orsakats av skattereformens inflationsdrivande effekter. Problemet med de snabbt växande bostadssubventionerna finns därmed kvar och för nästa budgetår ökar räntebidragen med ca 5 miljarder. Sammantaget tangerar nu samtliga subventioner för boendet 50-miljardersgränsen.

Vidare saknas i föreliggande propositioner BKU:s förslag om investeringsbidrag vid ny- och ombyggnad av bostäder i syfte att kompensera höjningen av kostnaderna. Byggmomsen på bostadsproduktionen följs inte upp i de föreliggande propositionerna. På vilket sätt fastighetsskatten bör utformas enligt regeringens mening efter 1991 är ej heller känt. Basen för skatteuttaget, för närvarande taxeringsvärdet, skall utredas vidare.

Sammantaget innebär ovissheten om kostnadsökningarna inom bostadssektorn att osäkerheten för de boende även framöver kvarstår. Även ur bostadspolitisk synpunkt är detta djupt olyckligt. Det kan få till följd att nödvändig nyproduktion avstannar som en följd av dramatiskt ökade boende- och byggkostnader. Grundtryggheten kan bli omöjlig att stärka och de sociala målen i bostadspolitiken försvagas och kan gå förlorade helt.

Från centerpartiets sida har vi i motioner, vid tre föregående riksmöten och innan skatteutredningarna tillsattes arbeta, krävt att en parlamentariskt sammansatt bostadspolitisk utredning skulle tillkallas. Syftet med denna utredning skulle ha varit att lägga förslag som undanröjer de bostadspolitiska problem som dagens svenska bostadsmarknad upplever och ge underlag för

bedömningar huruvida och – om något utrymme finns – i vilken omfattning bostadssektorn kan bära det av skatteomläggningens finansiering.

Syftet med vårt förslag om en heltäckande bostadspolitisk utredning var också att åstadkomma en bättre helhetssyn på bostadssektorn genom de åtgärder och förändringar som behöver vidtagas, med målsättningen att värna de sociala målen och stärka grundtryggheten i boendet. Vårt förslag om en bostadspolitisk utredning har emellertid avvisats vid varje tillfälle av riksdagsmajoriteten.

Mot. 1989/90
Bo63

Regeringens förslag

De nuvarande förslagen till skatteomläggning bygger på en politisk uppörelse mellan folkpartiet och socialdemokraterna. Förslagen som berör boendet är främst följande:

- Bostadshus på jordbruksfastighet skall fortsättningsvis beskattas som privatbostad.
- Schablonbeskattningen av småhus slopas. Den tidigare fastighetsskatten på småhus med 1,4 % av 1/3 av taxeringsvärdet föreslås skärpt till 1,5 % av hela taxeringsvärdet. Vissa övergångsregler föreslås som innebär viss mildring de första åren.
- Fastighetsskatten för hyres- och bostadsrättshus föreslås oförändrad till 2,5 % av taxeringsvärdet. Även för hyres- och bostadsrättshus föreslås övergångsregler som innebär att ingen fastighetsskatt tas ut de första åren för nyare hus och att halv fastighetsskatt tas ut ytterligare i några år därefter.
- För nyproducerade hus alla kategorier föreslås att ingen fastighetsskatt skall tas ut de första fem åren och att halv fastighetsskatt skall tas ut de fem följande åren.
- De garanterade räntorna höjs. Räntebidragen minskas därvid 1991 med 1,8 miljarder kr.
- Räntebidragstrappan bibehålls och skärps genom att räntebidrag till kostnaden för räntan för lån inom 110–125 % av låneunderlaget för bostäder minskas från 50 % till 30 %. Minskningen berör alla hus som har sådant räntebidrag.
- Den garanterade räntan för nyproduktion i flerbostadshus höjs från lägst 2,45 % till 3,4 %.
- Byggmomsen fördubblas.
- Moms på energi har införts från 1 mars 1990.
- Moms på fjärrvärme införs.
- Full moms på fastighetsförvaltning och fastighetstjänster införs.
- Full moms på vatten, avlopp och sophämtning har införts från 1 januari 1990.
- Full uttagsbeskattning för fastighetsskötsel införs.
- Reavinstskatten för fastigheter skärps.
- Ökad uthyrningsskatt för fritidshus och för uthyrning av permanentbostad införs.
- Särskild miljöskatt på svavel, kväveoxider och koldioxidutsläpp införs.

Sammanlagt innebär skatteuppörelsens förslag ett ökat skatte- och avgifts-

uttag på boendet med ungefär 25 miljarder kronor. Det är en ökning med 25 % i förhållande till utredningarnas förslag.

Den kraftigt ökade beskattningen av boendet tvingar fram förslag om höjda bostads- och barnbidrag. Bostadsbidragen föreslås höjas med drygt 1,5 miljarder kronor. Barnbidragen höjs med 3,8 miljarder kronor.

De sammantagna effekterna av den nu föreslagna finansieringen av skatteomläggningen innebär att rundgången av pengar i systemet ökar med i storleksordningen 7–10 miljarder kronor, vilket kräver motsvarande högre skatt. De ökade bidragen innebär att marginaleffekterna inte kommer att försvinna utan flyttas över från rika till fattiga.

Ett ökat bidragsberoende och fortsatt kvarvarande marginaleffekter äventyrar skattereformens huvudsyfte att främja arbete och sparande.

Centerns syn

Utgångspunkten för centerns skattepolitik är att skatt skall tas ut efter bärkraft. Rättvis fördelning och god miljö skall främjas. Det är en förutsättning för att skatteomläggningen skall bli bestående. Det förutsätter en återhållsam beskattning på nödvändig konsumtion som mat och boende.

Centerns finansieringsförslag innebär som ovan nämnts en kraftigt reducerad beskattning av boendet i förhållande till skatteuppgörelsens förslag.

Centerns finansieringsförslag på bostadssektorn innebär bl.a.

- Nej till en fördubbling av byggmomsen. Byggmomsen skall utgå med 12,87 % medan den lägsta momssatsen på 3,95 % slopas.
- Ingen moms på energi. Punktskatter och miljöavgifter används för att få optimal styreffekt.
- Ingen moms på fjärrvärme och biobränslen.
- Ett minskat fastighetsskatteuttag med 1,1 miljarder kronor.
- Mangårdsbyggnader på jordbruksfastighet skall som hittills beskattas som näringsfastighet.
- En lägre momssats, 12,87 %, på fastighetsförvaltning och fastighetstjänster, fastighetsskötsel, vatten, avlopp och sophantering.
- Bostadsbidragen höjs med 500 milj. kr.
- Barnbidragen höjs med 1 miljard.

Centerns finansieringsförslag innebär för 1991 ett minskat skatteuttag på boendet i förhållande till nu föreliggande förslag med 5–6 miljarder kr. Det innebär en hyra som i genomsnitt ligger 125 kr/månad lägre än regeringens förslag för en normalbostad på 75 kvadratmeter.

För 1992–1993 kommer den minskade belastningen på bostadssektorn att vara i storleksordningen 10–15 miljarder kronor jämfört med regeringens förslag. Det innebär lägre hyror i förhållande till nuvarande förslag med mellan 125 och 375 kr i månaden för samma normallägenhet som ovan.

Den därmed minskade belastningen på hushållsekonomi med de lägre boendekostnaderna leder till minskat behov av bidrag för att klara en rättvis fördelningsprofil. Med centerns förslag kan en ökad rundgång undvikas och marginaleffekterna reduceras enligt intentionerna i skatteomläggningen.

I proposition 1989/90:144, som var avsedd att innehålla en ny bostadspolitisk reform med anledning av skatteomläggningen, lämnas nu endast förslag om räntebidrag och bostadsbidrag för 1991. Den tänkta omläggningen av bostadsfinansieringen har nu flyttats fram. I propositionen aviseras att ett förändrat bostadsfinansieringssystem skall framläggas senare under året med ikraftträdande 1992. Detta innebär att för 1991 fortsätter provisoriet på bostadssektorn.

Till de förslag som aviseras skall läggas senare innefattar bl a införandet av ett investeringsbidrag. Bidraget skall vara en kompensations för de fördyringar fördubblingen av byggmomsen innebär för bostadsproduktionen och ses som en återbetalning av hela eller delar av den fördubblade byggmomsen på bostäder.

Förslaget om att först belägga bostadsbyggandet med en högre moms och därefter återbetala hela eller delar därav genom ett bidrag är en orationell och onödig process som enbart ökar rundgången. En betydligt enklare form är att inte höja byggmomsen för byggandet som centern föreslår. Det nu aviserade förslaget om ett investeringsbidrag bör därför inte läggas fram för riksdagen. Det bör ges regeringen till känna.

Räntebidrag vid ny- och ombyggnad

Enligt proposition 1989/90:144 skall räntebidragen reduceras med sammanlagt 1,8 miljarder kronor. Förutom upptrappningen av den garanterade räntan i årgångarna 1973–1990 föreslås nybyggnadsräntan för hyres- och bostadsrättshus höjas från lägst 2,45 till 3,4 %. Vidare föreslås den s.k. räntebidragstrappan skärpas. Räntebidragen görs dessutom lika för olika ägare av hyres- och bostadsrättshus.

Förslaget att trappa upp de garanterade räntorna motiveras av att underskottsavdragens värde minskar för egnahemsägarna när marginalskatterna sänks.

Inkomstskatteutredningen, RINK, föreslog en reduktion av räntebidragen med 4,6 miljarder sammanlagt när hela reformen genomförts 1991. Boendekostnadsutredningens förslag med räntelån motsvarade en reduktion av räntebidragen motsvarande 2,8 miljarder kronor. För 1990 har riksdagen genom beslut i december 1990 beslutat om en reduktion av räntebidragen som en följd av skatteomläggningen med 0,8 miljarder kronor. Den sammanlagda reduktionen som följd av skatteomläggningen uppgår för 1991 till 2,6 miljarder kronor med den sänkning på 1,8 miljarder som nu föreslås.

Även om en jämförelse mellan räntebidragen i hyreshus och bostadsrättshus och underskottsavdragens värde för egnahemsägarna, enligt vår uppfattning, inte kan göras så strikt som regeringen gör i föreliggande proposition, är en rimlig sänkning av ifrågakarande räntebidrag motiverad, när marginalskatterna justeras ner och värdet på underskottsavdragen minskar.

Vi kan därför godta propositionens förslag om den sammanlagda nivån på reduktionen men förordar en annan fördelning som innebär att kostna-

derna i nyproducerade hus blir mindre. Propositionens förslag medför mycket kraftiga höjningar av boendekostnaderna i förhållandevis nya hus. Upptrappningen bör därför förändras så att kostnaderna där kan hållas tillbaka. Det finns ej heller anledning att längre ha kvar de äldsta årgångarna i räntebidragssystemet.

En omfördelning av kostnaderna över tiden är en nödvändighet om det framtida stödet till nyproduktionen inte skall belasta stadsbudgeten orimligt hårt. Det bör ske i hela systemet och inte för varje hus som räntelånet förutsätter. T.o.m. en användning av fastighetsskatten som ett bostadspolitiskt instrument, kopplat till avtrappningen av de garanterade räntorna, är i så fall en bättre lösning än systemet med räntelån. Mot den bakgrunden bör den av oss förordade avtrappningsmodellen användas som första steg mot en sådan omfördelning över tiden av bostadskostnaderna för att klara de höga kostnaderna i nyare hus.

Vi föreslår därför följande förändringar av fördelningen mellan årgångarna av upptrappningen. För hus färdigställda mellan åren 1988 och 1990 höjs den garanterade räntan med 0,2 %. För hus färdigställda 1986-1987 höjs den garanterade räntan med 0,3 %, för hus färdigställda 1980-1985 höjs den garanterade räntan med 0,6 %, för hus färdigställda 1973-1979 höjs den garanterade räntan med 1,0 % och för hus färdigställda 1971-1972 höjs den garanterade räntan med 1,4 %. Hus byggda dessförinnan trappas direkt ur systemet.

Den kraftiga höjningen av den garanterade nybyggnadslåneräntan innebär att nyproduktionen drabbas av mycket höga kostnader. Vi föreslår för att mildra den effekten och förhindra att nyproduktionen avstannar i ett läge då bostadsbristen är besvärande att nybyggnadslåneräntan fastställs till 3,0 %.

Med ett fortsatt högt ränteläge på 15 % innebär det följande skillnader mellan centerns och propositionens förslag.

Hus färdigställda år	c:s förslag om upptrappn.	prop. förslag om upptrappn.	budgeteffekter vid jämförelse c - prop. milj. kr.
-1970	slopat bidr.	-	+ 280
1971-1972	1,4 %	-	+ 63
1973-1979	1,0 %	0,9 %	+ 26
1980-1985	0,6 %	0,7 %	- 90
1986-1987	0,3 %	0,7 %	- 180
1988-1990	0,2 %	0,3 %	- 100

Övriga stödformer

Räntebidragen enligt förordningen 1983:974 vid förbättring av bostadshus, d.v.s. RBF-stödet eller de tidigare benämnda ROT-lånen föreslås förändras. Från den 1 januari 1991 skall stöd utgå med 30 % i stället för 40 % av en på visst sätt beräknad ränta. Förslaget är i linje med vad centern under flera år tidigare har föreslagit. Den nu föreslagna reduktionen är identisk med vad vi förde fram i motion under allmänna motionstiden i år. Det finns nu anledning att gå vidare och förenkla stödgivningen ytterligare.

I anslagsposten räntebidrag för ny- och ombyggnad finns en rad andra stödformer. Vi har tidigare, nu senast vid den allmänna motionstiden under januari i år, framfört förslag om att den statliga bostadsstödgivningen bör vara så enkel och enhetlig som möjligt. Det finns av det skälet och av en rad andra skäl anledning att noga pröva om varje stödform är motiverad eller att motsvarande insatser kan användas för betydligt offensivare insatser för att t.ex. lösa den svåra bostadsbrist som för närvarande finns och där särskilt många utsatta är ungdomar som inte lyckats få någon egen bostad.

Vi har tidigare fört fram förslag om en sådan omprioritering av stödet till förmån för mera offensiva satsningar. De krav på offensiva satsningar som vi fört fram i andra sammanhang är stimulansbidrag på 30 000 kr per ny lägenhet som kommer till för att snabbt tillskapa 5 000 nya smålägenheter främst åt ungdomar samt ytterligare 50 000 kr per lägenhet i stimulansbidrag för att få till stånd ytterligare 1 000 hyreslägenheter i små orter på landsbygden. Vidare har vi krävt att 10 milj. kr. avsätts för ett saneringsprogram mot radon i bostäder.

Vi fullföljer nu våra förslag genom en ekonomisk prioritering för dessa mer offensiva insatser. Vi föreslår därför att regeringens ineffektiva ungdomsbostadsstöd nu avskaffas, att nybyggnadsbidragen, återflyttningsbidraget, bidrag till hyresrabatter och 33 §-ersättningen avvecklas. Sammantaget innebär det en budgetförstärkning i förhållande till regeringens förslag om 185 milj. kr.

Bostadsbidrag

För att mildra verkningarna av de drastiskt höjda boendekostnaderna som blir följderna av de nu föreliggande skatteförslagen föreslås i propositionen att bostadsbidragen höjs med sammanlagt drygt 1,5 miljarder kronor. Samtidigt som gränsen för att få bidrag höjs från inkomstgränsen 63 000 kr/år till 81 000 kr/år byggs bidragen ut, så att det i större utsträckning rymmer utgifter för nybyggda bostäder.

Vi har tidigare kritiserat regeringen för att inte genom en justering uppåt av den högre bostadskostnadsgränsen beakta de höga boendekostnaderna i nyare hus, framförallt nyproduktionen i storstadsområdena. Till nyproduktionen är många unga barnfamiljer och andra som för första gången söker sig ut på bostadsmarknaden hänvisade. Många av dem har inga ekonomiska möjligheter att betala de höga hyror som nyproduktionens hyror betingar i dag. Den inriktningen av bostadsbidragsgivningen som förespråkas i propositionen är därför motiverad.

Dessa åtgärder måste paras med andra bostadspolitiska åtgärder som centern föreslår för att minska kostnaderna i nyproduktionen. På det sättet kan bidragen hållas tillbaka, räntesubventionerna minskas och fler kan klara sig på den disponibla inkomsten.

Centerns förslag till finansiering av skatteomläggningen innebär att bostadssektorn belastas betydligt mindre än regeringen och folkpartiets nu framlagda alternativ. Därmed bortfaller behovet, av fördelningspolitiska skäl som följd av skatteomläggningen, av att föreslå kraftigt höjda bostadsbidrag. Däremot behöver bostadsbidragen – i likhet med vad vi föreslagit tidi-

gare år – justeras för att de boende skall kunna bära de höga kostnaderna i nyproduktionen som den socialdemokratiska politiken lett till.

Av ovan angivna skäl föreslår vi att bostadsbidragen höjs med 35 % av den i propositionen föreslagna höjningen. Det innebär en justering av bostadskostnadsgränserna såväl för hushåll utan barn som för hushåll med barn till ovan angivna nivå i förhållande till propositionens förslag. Även med vårt förslag föreslås bostadsbidrag utgå såväl till ensamstående med barn, ungdomar under 29 år, andra hushåll utan barn och till hushåll med barn.

Den av oss föreslagna höjningen innebär en ökad kostnad med 500 miljoner kronor jämfört med regeringens förslag om 1,5 miljarder kronor.

För den händelse centerns förslag om formerna för skatteomläggningen inte skulle vinna riksdagens bifall kommer förslagen om höjda bostadsbidrag i ett annat läge. Ett riksdagens bifall till regeringen och folkpartiets förslag innebär dramatiskt höjda boendekostnader som äventyrar de sociala målen i bostadspolitikerna och grundtryggheten för många till en bostad. I ett sådant läge krävs enligt vår uppfattning för att klara dessa mål betydligt större höjningar av bostadsbidragen än vad som regeringen och folkpartiet föreslår.

Om riksdagen bifaller regeringens och folkpartiets förslag till finansiering av skatteomläggningen ser vi oss tvingade – för att i någon mån mildra effekterna för många boende som råkar illa ut genom den fördelningspolitiskt oantagbara finansieringen – att acceptera propositionens föreslagna höjning av bostadsbidragen. Ett sådant beslut kommer dock för de boende att vara en betydligt sämre lösning än om vårt förslag till skatteomläggning vinner riksdagens majoritet.

Ändrade regler för utbetalning av bostadsbidrag

Reglerna för utbetalning av bostadsbidrag bör förenklas. Centern har tidigare föreslagit att bostadsbidragen samordnas med det jämningsförfarande som finns i skattesystemet. Bostadsbidrag som skattejämkning innebär förutom en klar förenkling och betydande besparingar i administrationen också rättvisare och mer träffsäkra bidrag, mindre felaktigheter och mindre fusk. Den totala besparingen av en sådan förändring kan beräknas till 500 miljoner kronor.

Vi föreslår att riksdagen hemställer hos regeringen om att ett förslag i linje med motionen skyndsamt föreläggs riksdagen.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen med anledning av proposition 1989/90:144 som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en återhållsam beskattning av boendet som förutsättning för en fördelningspolitiskt rättvis profil av skatteomläggningen,
2. att riksdagen med anledning av proposition 1989/90:144 som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om konsekvenserna för grundtryggheten i boendet och möjligheterna att uppfylla fastlagda sociala mål för bostadspolitikerna med den av regeringen föreslagna utformningen av skatteomläggningens finansiering,

3. att riksdagen med anledning av proposition 1989/90:144 som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om införande av investeringsbidrag som kompensation för slopad reducering av mervärdeskatt vid bostadsproduktion,

4. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:144 i denna del beslutar om upptrappning av den garanterade räntan i enlighet med vad som anförts i motionen,

5. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:144 i denna del beslutar att till Räntebidrag anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 185 000 000 kr. minskat förslagsanslag om totalt 22 365 000 000 kr. i enlighet med vad som anförts i motionen,

6. att riksdagen med avslag på proposition 1989/90:144 i denna del beslutar om beloppsgränser för bostadsbidrag i enlighet med vad som anförts i motionen och, därest centerpartiets förslag till förändringar av finansieringen av skatteomläggningen (mot. 1989/90:Sk96 och 1989/90:Sk 113) ej vinner riksdagens bifall, beslutar om ytterligare höjning av beloppsgränserna för bostadsbidrag i enlighet med vad som förordas i motionen,

7. att riksdagen med anledning av proposition 1989/90:144 hos regeringen begär förslag om ändrade regler för bostadsbidrag i enlighet med vad som förordas i motionen.

Stockholm den 3 maj 1990

Agne Hansson (c)

Rune Thorén (c)

Ivar Franzén (c)

Stina Gustavsson (c)

Birger Andersson (c)

Elving Andersson (c)

Karin Starrin (c)